

Nieuws vluchtelingen hulp 13-08-2022

In dit Bulletin:

- Verminderde aandacht oorlog, maar de strijd gaat door
- Reis naar Swalyava
- Rommelmarkt
- Nieuwe opvanggezinnen
- Het verhaal van een gastgezin
- Gebed en dankbaarheid
- Contact

Verminderde aandacht oorlog, maar de strijd gaat door

Sinds 24 februari 2022 is er oorlog in Oekraïne. Feitelijk is het al langer, namelijk sinds 20 februari 2014, met de Russische annexatie van de Krim en de daaropvolgende aanvallen en veroveringen in de Donbas. In het begin van dit jaar was de belangstelling voor de oorlog groot in ons land. Maar zoals alles wat langer duurt, het gaat gewoon worden in ons hoofd.

Net als het feit dat het heet is, op den duur geen nieuws meer is, is ook de oorlog in Oekraïne op den duur geen nieuws meer. Maar de situatie is nog niks beter geworden en nog dagelijks zijn er beschietingen en is er de onzekerheid waar en wanneer die plaats vinden. Dagelijks vallen er doden en gewonden.

En met de mannen in het leger, hoe gaat het daarmee? De strijd duurt voort en is er de onzekerheid of ze wel veilig terug zullen komen. Gezinnen zijn uit elkaar gerukt.

De vluchtelingen hier en Nederland en in Oekraïne zijn een realiteit. En die vluchtelingen moeten onderdak hebben, ze moeten gevoed worden en op andere manieren voortgeholpen. De trauma's zijn nog steeds dezelfde en de hulpverlening nog steeds hard nodig.

Daarom werken we als vluchtelingen hulpcomité door om op zo veel mogelijk manieren hulp te verlenen.

Reis naar Swalyava

Van 15 – 22 augustus gaat Cor van den Berg met mensen van de stichting Oekraïne projecten naar Oekraïne per auto.

Cor wordt naar Swalyava gebracht waar hij zich van de situatie op de hoogte gaat stellen.

Er is dan net weer een project uitdeling voedselpakketten gaande. Met Slavik wordt dan overlegd of en op welke manier er het beste ondersteuning kan worden geboden voor de komende herfst/winter.

In het volgende bulletin hopen we verslag van de reis te doen.

Rommelmarkt

Op de Hattemse rommelmarkt op 27 augustus zal er materiaal verkocht en informatie verstrekt worden in de Gasthuiskerk. De opbrengst wordt besteed aan de hulpverlening in Swalyava.

Nieuwe opvanggezinnen

Vanuit bestaande opvang zijn er de afgelopen tijd twee vluchteling gezinnen verhuisd naar adressen die binnen ons werkgebied liggen. We zijn dankbaar dat er opvangmogelijkheid voor hen gevonden is voor langere tijd. Want ook het steeds opnieuw verplaatsen van mensen brengt onzekerheid teweeg en werkt zeker niet mee om trauma's te verwerken.

Het verhaal van een gastgezin

En dan is er oorlog. Wat afschuwelijk, wat een beelden, wat een verdriet.

Als gezin bespreken we wat te kunnen doen. Het lijkt dat bidden het enige is, tot dat er een commissie is opgezet voor evt. vluchtelingen die naar NL willen komen. En ja, ons hart gaat sneller kloppen, ons huis openzetten, mensen

Nummer 15

onderdak bieden....maar....is dat te doen? Kunnen we dat? Worden we het niet zat? Allerlei vragen. We besluiten ons op te geven. Onze kinderen vragen regelmatig of we al meer weten. Nee, zolang het niet nodig is horen we niets. De maanden verstrijken, de oorlog gaat door. Eerlijk gezegd raakte het idee van ons huis openstellen naar de achtergrond, we waren er niet meer mee bezig dat het nodig zou kunnen zijn.

Ondertussen 5maand verder en een heerlijke vakantieperiode, we zitten als gezin net aan tafel voor het avondeten, de telefoon gaat.

Uuhheemmm, ja, Uuhhhheemmm, u hoort van ons, we gaan overleggen.

Wat gek eigenlijk, 5mnd geleden was het geen vraag en nu komt het toch rauw op ons dak lijkt het. We overleggen als gezin, wat, waar, wie, waarom en vooral hoe. Na 5 minuten zijn we eruit. Tuurlijk staat de deur nog open.

Alles gaat als een sneltrein. We bellen terug, volgende middag komt het gezin kennismaken, wat een taalbarrière zeg, gelukkig wordt de vertaalapp Say it ons aanbevolen. Moeder en zoons wonen inmiddels bij ons. En bijzonder of niet, het loopt, het gaat, het is familie. Unieke kinderen, Gods kinderen. Taal is geen probleem, blikken begrijpen als het nodig is. De jongens zijn wel echt getraumatiseerd, is hun moeder te ver weg of niet snel genoeg in zicht, is het huilen en schreeuwen. Weer een nieuwe wenperiode voor hen. En ja, wat de moeder verdrietig maakt is dat ze de vraag van de Jongens " wanneer zien we papa weer " niet kan beantwoorden. Ook al zijn ze heel dankbaar voor de hulp en zorg in NL. Ook het mee naar de kerk gaan wordt als warm en fijn ervaren. God gaat overal met ons mee. Nu hopen en bidden dat deze zelfde God en Vader in de hemel de familie eens weer samenbrengt. De vader werkt mee in de Oekraïne en tja, Home is Home..... Oekraïne.

Gebed en dankbaarheid

Gebed voor Oekraïne en Oekraïners:

- Om vrede en gerechtigheid
- Voor gemeenten die uit elkaar geslagen zijn door de oorlog
- Voor de Oekraïners in Hattem, met diep verdriet, ontheemding en trauma's die verwerkt moeten worden

Laten we danken voor:

- De mogelijkheid om weer nieuwe vluchtelingen op te vangen
- De mogelijkheid voor een reis naar Oekraïne om de situatie met eigen ogen te bekijken
- Voldoende financiële middelen om te helpen

Contact

Voor hen die contact zoeken is het comité te bereiken via: vluchtelingenhulp@deopenpoorthattem.nl